

være i Besiddelse af tilstrækkelig speciel Sagkundskab til at kunne stille og paa fornøden Maade underbygge Forslag om Ændringer, der, hvis de skulde være tilfredsstillende, formenes at maatte blive vidtgaaende og derfor ogsaa vilde komme til at gribe betydelig ind i de Interesser, der varetages af Toldvæsenet. Man maa derfor begrænse sig til at henlede Regeringens Opmærksomhed paa Ønskeligheden af, at samtlige disse Forhold snarest muligt tages op til en indgaaende Undersøgelse med det Formaal at søge tilvejebragt en Ordning, som i langt højere Grad end den nuværende imødekommer Skibsfarts- og Handelsstandens berettigede Ønsker om, at Toldbehandlingen ikke forvolder disse Erhverv større Ulemper og Byrder end højst nødvendigt.

Aktieselskabet „Larsens Plads“ har i en til Kommissionen rettet Henvendelse gjort udførlig Rede for den uheldige Indflydelse, som Aabningen af Frihavnen har haft paa Selskabets Pakhusforretnings Trivsel. Kommissionen skal ikke benægte Rigtigheden heraf, men maa dog bemærke, at de for „Larsens Plads“ tilstedeværende uheldige Forhold ikke alene skyldes de Begunstigelser, der ere tilstaaede Frihavnen, men ogsaa hidrøre fra den store Nedgang i Korntrafikken paa København, saa vel som fra Mangelen paa tilstrækkelig tidssvarende Indretninger. Under alle Omstændigheder vil de Foranstaltninger, som maatte træffes for at raade Bod paa de for „Larsens Plads“ uheldige Konkurrenceforhold med Frihavnen være af en saadan Natur, at de næppe nu vil kunne fremmes uden ved Forhandling og Overenskomst med Frihavnsaktieselskabet eller ved anden Foranstaltning af lignende Art, som ligger udenfor de Opgaver, der har været stillet Kommissionen.

Forinden denne Betænkning afsluttes, har Kommissionen ikke villet undlade at henlede Opmærksomheden paa, at den nuværende Organisation af Københavns Havnevæsens Bestyrelse, der jo i alt væsentligt hviler paa Loven af 30. December 1858, i flere Retninger maa betegnes som forældet. Naar der rejses Spørgsmaal om, hvor store Ændringer i det bestaaende der bør foretages, og i hvilken Retning disse bør gaa, kan der sikkert paa mange Punkter gøre sig forskellige Anskuelser gældende, som maatte afvejes overfor hverandre; men idet Kommissionen tillader sig at henstille, at denne Sag tages op til nærmere Overvejelse af Ministeriet, skal man blot udtale, at der i hvert Fald ikke turde være nogen Tvivl om, at den eventuelle nye Styrelse bør organiseres og sammensættes saaledes, at den samtidig med at yde Garantier for en betryggende Administration af de i Hvanen anbragte store offentlige Midler sikrer Handel og Skibsfart den fornødne Indflydelse paa Havnesagerne Behandling.

København, den 23. Juni 1911.

Fr. Nordlien. C. C. Clausen. E. Thielsen. T. F. Krarup.
Emil Krogh. C. F. Drechsel. C. A. Olesen.